

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 30 เมษายน 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทุกท่าน ที่มีความตั้งใจตั้งมั่นอยู่ในคุณงามความดี คนเราทุกคนก็ต้องการความดีกันทั้งนั้น จะดีมากหรือน้อยนั้นก็แล้วแต่ผู้ที่ฝึกฝนอบรมตนมานานต่างกัน เพราะอุปนิสัยที่ได้สร้างสมอบรมมาแต่ชาติปางก่อน จนมาถึงปัจจุบันชาติ..เข้านี้พระอาจารย์หลวงพ่อหลวงพระวิหาร เมตตาให้โอวาทธรรมความว่า นี่ก็จะมีสติต่างกันอย่างนั้น ตามที่ทุกภพทุกชาติที่คนเราเกิดขึ้นมาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารนี้ ไม่รู้จักภพก็ชาติที่เกิดมา เหตุฉะนั้นสัตว์โลกทั้งหลายจึงแตกต่างกัน คนเราก็ตกต่างกัน ผู้ที่มีคุณงามความดีมากก็มี ผู้ที่มีความดีปานกลางก็มี ผู้ที่มีความดีน้อยก็มีที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ถ้าหากเราพิจารณาดูบ้านอื่นเมืองอื่นที่เขาว่านวายกันที่เขาไม่สงบ ก็น่าสงสารเหมือนกัน ทั่วๆที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์แล้วก็ยังถกเถียงกันอยู่ฆ่าฟันกันอยู่ มองดูแล้วน่าสงสาร มันน่าจะอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ความสงบคือความสุขเขาหากันไม่เป็น ได้แต่หากันในทางที่ผิด ไปหาทางที่จะทำให้เกิดทุกข์มากขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย ก็น่าสงสาร เพราะเราเป็นชาวพุทธ ต้องมุ่งหน้าพัฒนาตนเองให้ตั้งอยู่ในความสงบตั้งอยู่ในคุณงามความดี ก็น่าสงสารพวกเขา เขาก็ว่าเขาดี แต่คนดีมันก็ยังมิอยู่ในแต่ละประเทศ แต่จะมีมากมีน้อยต่างกัน คนดีนั้นมันมีน้อยคนไม่ดีนั้นมันมีมาก ก็เพราะอุปนิสัยที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ การที่เขาได้ศึกษาในลัทธิต่างๆของเขา เขาวามันถูกของเขาแต่ว่ามันผิดหลักศีลธรรม บางสิ่งบางอย่างเขาก็ว่ามันถูกอยู่ บางประเทศต่างๆเขาถูกศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธที่เป็นพุทธแท้จริงๆนั้น ไม่ดูถูกคนอื่นเขา ถ้าเขาไม่ดีก็สงสารเขา แต่แท้ที่จริงนั้นเขาก็ปรารถนา ความปรารถนาของคนนั้นต้องการความดีกันทั้งนั้น อยากมีความสุขกันทั้งนั้น ความทุกข์นั้นไม่มีใครต้องการ นี่เป็นเรื่องของธรรมชาติ

..เหตุฉะนั้นพวกเราที่ได้ทำคุณงามความดี ก็ให้แผ่เมตตาให้เขาบ้าง ให้เขาได้อยู่ในความสงบ สงสารเขาคคนที่ปฏิบัติก็เหมือนหลวงปู่หลวงตา ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านก็มีความสงสารศรัทธาญาติโยมก็สงสาร บ้านโน้นเมืองนี้ประเทศต่างๆ ท่านก็สงสารหมด แต่ท่านก็รู้ไม่ได้เก็บกู้ไม่ได้ ก็เหมือนพระผู้มีพระภาคเจ้าพระพุทธเจ้าของพวกเรานี้แหละ สร้างสมอบรมบุญบารมีมา 4 อสงไขยแสนกัป ไฉนมหาคับ ก็ไม่รู้จักภพที่ชาติที่ท่านเห็นมา ท่านก็อยากหรือสัตว์พร้อมมนุษย์เหมือนอย่างพวกเราในโลกนี้ ให้พ้นจากทุกข์เข้าสู่พระนิพพานหมด อันนี้เป็นเป้าหมายหลักที่พระพุทธองค์ได้ทรงตั้งไว้ เมื่อพระองค์มาตรัสรู้ได้จริงๆแล้วมันทำอย่างนั้นไม่ได้ มันเป็นดอกบัว 4 เหล่า ฉะนั้นดอกบัว 4 เหล่า ก็เหมือนกับคนเรามี 4 ชั้นตอน ดอกบัวเหล่าต้นที่อยู่โคนบัว ก็ยังไม่ออกมาพ้นน้ำเป็นอาหารของปูปลาอยู่ มาถึงกลางน้ำก็ยังเป็นอันตรายอยู่ มาอยู่เสมอน้ำก็พอค่อยยังชั่วอยู่หน่อย เหมือนกับคนที่รู้จักการ ไปทำคุณงามความดีเข้าวัดเข้าวา ก็เสมอน้ำ ดอกบัวที่พ้นน้ำแล้ว

ถูกแสงพระอาทิตย์ ก็เข้มนานเต็มทีในเวลากลางวัน พวกเราทุกคนก็จะพากันเห็น ดอกบัวที่เราเห็นเขาเอามาขาย ดอกมันจะตูมๆ มันยังไม่บานเราเปรียบเทียบกับคนที่ฉลาดเขาก็มาแกะเอาดอกบัวที่ตูมนั้น ที่มันยังหนุ่มอยู่ เอามาแกะทำดอกให้มันบาน ก็เหมือนกับนักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลาย สอนคนที่ยังไม่รู้ธรรมะ ให้รู้จักคุณงามความดี ค่อยๆ สอนเหมือนเขาค่อยๆ แต่งดอกบัว เขาแกะทีละกาบๆ ให้มันสวยให้มันบาน ฉะนั้นก็เหมือนกัน นักปราชญ์ทั้งหลายท่านมีความสงสารบุคคลที่อยู่ใน โลก ที่ยังหมกมุ่นอยู่ในอันตรายอยู่ ก็เหมือนกับดอกบัวดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ก็เป็นดอกบัว 4 เหล่า ที่มีคุณงามความดีต่างกัน ตามชั้นภูมิ

.. กว่าจะพ้นจากโคลนตมออกมาจากอันตรายทั้งหลาย ทั้งปู้ทั้งปลา ที่จะมากัดกิน อยู่กลางน้ำก็เหมือนกันก็ยังไม่พ้นอันตราย มาเสมอน้ำก็ยังอยู่เสมอน้ำอยู่ ก็พอได้เห็นหนทางบ้าง ก็เหมือนเห็นหนทางเข้าวัด หนทางที่จะไปปฏิบัติธรรม ไปทำบุญทำทานการกุศล ทำนิคนิดหน่อยหน่อยก็เพียงได้กราบไหว้บูชา เหมือนเขาสร้างพระพุทธรูปมาตั้ง ไว้อย่างนี้แหละ ผู้ที่มีศรัทธาเขาก็มาตั้งไว้ให้เราได้เห็น ว่าสวยสดงดงามน่ากราบนไหว้บูชา น่าเคารพ ก็ได้เป็นบุญเป็นกุศลแล้วว่าตนเองนี้ได้เข้ามาถึง ได้มองเห็นว่า ทางนี้เป็นทางดี นี้คือดอกบัวเสมอน้ำ ส่วนดอกบัวพื้นน้ำนั้น เมื่อเข้ามาเห็นทางแห่งคุณงามความดี ก็เหมือนกับญาติโยมที่สามารถได้มาทำบุญได้แล้ว มารักษาศีลมาเจริญภาวนา พัฒนาตนเองเรียกว่าเป็นดอกบัวที่นับวันจะเข้มนานไปเรื่อยๆ เพราะไม่หลงทาง ได้เห็นแสงพระอาทิตย์ แสงพระอาทิตย์คืออะไร แสงพระอาทิตย์ก็คือคำเทศนาคำสั่งสอนชี้แจงแสดงธรรม แนะนำหนทางให้เดินให้ปฏิบัติ นั้น เรียกว่าแสงพระอาทิตย์

.. เมื่อเทศน์ให้ฟังแล้ว ก็ให้จำเอาคำเทศน์นั้น ไปปฏิบัติ ก็จะทำให้ตนเองนี้ได้คุณงามความดีเป็นที่พึงของตนเองไว้ได้ คนที่มีโลภะมากก็จะได้ลดน้อยลงไป คนที่โกรธมากก็ลดน้อยลงไป ผู้ที่หลงทางก็จะรู้จักหนทางที่จะเดินทางไป ในวิถีชีวิต ชีวิตนี้จะเดินทางไหนที่ถูกที่สุด ที่จะเดินทางไปให้ถึงจุดหมายปลายทางก็คือการพ้นทุกข์ ก็เลยต้องให้ค่อยเป็นค่อยไปเรื่อยๆ ทำไปเรื่อยๆ แบบใจเย็นๆ เรียกว่าค่อยเป็นค่อยไป ค่อยทำ มันก็จะชำระไปเรื่อยๆ ก็จะทำให้ตนเองนั้นมีสติปัญญาขึ้นมา และก็จะทำให้ตนเองนั้นได้รับความสุข เพราะศาสนาปฏิบัติได้เท่าไรก็จะยิ่งมีความสุข เหมือนดอกบัวที่มันเข้มนาน มันบานเต็มทีก็เห็นความสวยเต็มที่ เรียกว่าดอกบัวมันบาน เมื่อดอกบัวมันบานเต็มทีมันร่วงไปแล้ว ก็ยังเหลือเมล็ดมัน เมล็ดก็คือสิ่งที่เราจะเอามากินหรือไปปลูกใหม่ อย่างนั้นก็เหมือนธรรมะทั้งหลาย ผู้ที่บำเพ็ญคุณงามความดีเป็นพระเจ้าพระสงฆ์ก็ดีญาติโยมก็ดี ก็ได้จำแนกแจกสอนซึ่งกันและกัน ตักเตือนซึ่งกันและกัน ให้ละบาปความชั่ว หันมาทำคุณงามความดี ก็จะมีต้นมีกอมิเหล่า ขึ้นมาเรื่อยๆ ฉะนั้นก็เหมือนกัน บัดนี้ศรัทธาญาติโยมเอาลูกเอาหลานมาวัดมาวา มาให้เห็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ เห็นญาติ

โยมมากันมากหน้าหลายตาเห็นเขากราบเขาไหว้ เมื่อปู่ย่าตายายบอกลูกบอกหลานกราบไหว้ เขาก็สามารถกราบ
ได้เป็นนิสัยของเด็ก เมื่อเด็กไม่รู้จัก ไหว้ขึ้นมาเรื่อยๆมันก็เข้าใจ เมื่อไปศึกษาเล่าเรียนครูเขาก็สั่งสอนให้รู้จักการ
กราบไหว้ กราบพระ สวดมนต์แผ่เมตตา ต่อมาพอมันเรียนจบแล้ว ได้ทำงานมีเงินเดือนแล้ว มันก็จะได้
เข้าวัดเข้าวาต่อไป ได้ศึกษาธรรมะ ก็จะทำให้เด็กคนนั้นเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านปัญญาทางโลกและปัญญา
ทางด้านธรรมะ เรียกว่าวัดก็เข้าพระเจ้าก็ไหว้

.. รู้จักกราบไหว้บูชาพ่อแม่ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เคารพปู่ย่าตายาย เมื่อมีโอกาสก็รดน้ำคำหัว เคารพปู่
เคารพย่า เคารพพ่อแม่ เคารพตาเคารพยาย เคารพพ่ออู้อยู่แม่อู้อยู่พ่อหม่อมแม่หม่อม ก็เรียกว่าเป็นคนรู้จัก
ความดีแล้ว รู้จักบุญคุณของคน ก็เลยได้เป็นลูกที่ดีของคุณพ่อคุณแม่ เป็นคนดีทางศาสนา เป็นพลเมืองดีของชาติ
ทำให้ชาติอยู่ร่มเย็นเป็นสุข ไม่มีเรื่องมีราวอะไรเกิดขึ้น ก็เลยอยู่ร่มเย็นเป็นสุขเหมือนอยู่ในครอบครัว ครอบครัว
อยู่พร้อมเพรียงกันอยู่ด้วยกันอย่างสงบ ครอบครัวนั้นอยู่กันเงียบๆ อยู่ในบ้าน ลูกก็ไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ พ่อแม่ก็
ไม่ได้ยินเสียงเถียงกันทะเลาะกัน เงียบๆอยู่อย่างนั้นก็มีมีความสุขความสงบ อยู่ในบ้านไม่มีเรื่องราวอะไร บ้านใด
ตำบลใดจังหวัดไหนก็ดี ถ้าเงียบๆก็ไม่มีเรื่องอะไรกัน ก็อยู่สบายอยู่สงบ ประเทศไหนไม่รบราฆ่าฟันกัน ไม่
เบียดเบียนกัน ไม่ทำร้ายล้างผลาญชีวิตซึ่งกันและกัน อยู่เหมือนพี่เหมือนน้อง เหมือนพ่อเหมือนแม่ เหมือนปู่ย่า
ตายายอยู่กับลูกกับหลาน ก็มีความสุขมากในหมู่บ้านนั้นเมืองนั้นประเทศนั้น มันก็มีความสุขอยู่ดี แต่เขาไม่รู้จัก
หาความสุขทางอื่น ก็เลยมารบราฆ่าฟันกัน นึกว่ามันจะมีความสุข มันก็เท่ากับว่าเดินเข้าไปหาความทุกข์
เดือดร้อนวุ่นวายมากขึ้น อันนั้นแหละเป็นวิธีการที่เขาทำผิด เราก็จะมองเห็นได้ง่าย ในเมืองไทย ผู้ใดที่ได้รับการ
ศีลปฏิบัติธรรมก็จะเข้าใจเห็นได้ว่า โอ.. เขาทำผิดเขาจึงวุ่นวายกันอยู่ ถ้าเราทำผิดมันก็จะวุ่นวายเหมือนกัน ถ้าเรา
ทำถูกมันก็ไม่วุ่นวาย มันก็อยู่สงบ ความสงบมันก็คือความสุข เหมือนกับพวกเราอยู่เงียบๆกันเดี๋ยวนี้แหละ ไม่มี
ใครพูดคุยกัน ไม่มีเด็กร้องไห้วุ่นวายเหมือนกับบางวัดบางวา อันนั้นเด็กมันไม่รู้ พ่อแม่ก็ยังสอนไม่ได้ก็ยังเอามา
ก็ไม่เป็นไร

.. เหตุฉะนั้นศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ความสงบนั้นทุกคนมีความต้องการขวนขวาย เพื่อสร้างสมอบรม
บุญบารมีของตน สร้างสติปัญญาให้แก่กล้า ให้สามารถรู้จักทางถูกทางผิด ทั้งการทำ การพูด การคิด ก็จะได้
ดำเนินในวิถีชีวิตที่ถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา ก็จะพากันเจริญรุ่งเรือง มีคุณงาม
ความดีต่อไปในอนาคต ชีวิตของพวกเราที่จะอยู่ด้วยความสงบด้วยความพร้อมเพรียงซึ่งกันและกัน

..เหตุฉะนั้นก็ขอจบการบรรยาย การให้ธรรมะแก่ศรัทธาญาติโยมพอเป็นเครื่องให้รัฐพระธรรมคำสอนของ
พระพุทธเจ้า ตามกำลังที่จะสามารถ หาหนทางที่จะมาชี้แจงแสดงธรรมให้ญาติโยมได้ปฏิบัติ ต่อไปจะเกิด
ความร่วมมือเป็นสุข ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..